

Părțile din procedura principală

Apelanți: MH, NI

Intimați: OJ, Novo Blanco SA

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) primul și al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că prezumția pe care o prevede pentru a stabili competența internațională în vederea deschiderii unei proceduri de insolvență, potrivit căreia centrul intereselor principale ale unei persoane fizice care nu exercită o activitate independentă sau o activitate profesională este reședința sa obișnuită, nu este răsturnată doar prin faptul că unicul bun imobil al acestei persoane este situat în afara statului membru în care are reședința obișnuită.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – WWF Italia o.n.l.u.s. și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Cauza C-411/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii speciale de conservare – Realizarea unui tronson rutier – Evaluarea efectelor acestui proiect asupra ariei speciale de conservare vizate – Autorizare – Motive cruciale de interes public major)

(2020/C 297/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamanți: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC e.a.

Pârâte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite continuarea, din motive cruciale de interes public major, a procedurii de autorizare a unui plan sau a unui proiect ale cărui efecte asupra unei arii speciale de conservare nu pot fi atenuate și cu privire la care autoritatea publică competentă a dat deja un aviz negativ, cu excepția cazului în care există o soluție alternativă care implică inconveniente mai reduse pentru integritatea ariei vizate, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Atunci când un plan sau un proiect a făcut, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43, obiectul unei evaluări defavorabile a efectelor sale asupra unei arii speciale de conservare, iar statul membru în cauză a decis, cu toate acestea, în temeiul alineatului (4) al acestui articol, să îl realizeze din motive cruciale de interes public major, articolul 6 din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite ca, după evaluarea sa defavorabilă conform alineatului (3) al acestui articol și înainte de adoptarea sa definitivă în temeiul alineatului (4) al articolului menționat, acest plan sau acest proiect să fie completat cu măsuri de atenuare a efectelor asupra acestei arii și ca evaluarea respectivelor efecte să fie continuată. În schimb, articolul 6 din Directiva 92/43 nu se opune, în aceeași ipoteză, unei reglementări naționale care permite definirea măsurilor de compensare în cadrul aceleiași decizii, cu condiția ca celelalte condiții de aplicare a articolului 6 alineatul (4) din această directivă să fie de asemenea îndeplinite.

- 3) Directiva 92/43 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că autorul cererii realizează un studiu privind efectele planului sau ale proiectului în cauză asupra ariei speciale de conservare vizate, pe baza căruia autoritatea competentă procedează la evaluarea acestor efecte. Directiva menționată se opune, în schimb, unei reglementări naționale care permite ca autorul cererii să fie însărcinat să includă, în planul sau în proiectul definitiv, condiții, observații și recomandări cu caracter peisagistic și de mediu după ce acesta a făcut obiectul unei evaluări negative de către autoritatea competentă, fără ca planul sau proiectul astfel modificat să trebuiască să facă obiectul unei noi evaluări de către această autoritate.
- 4) Directiva 92/43 trebuie interpretată în sensul că, deși lasă statelor membre competența de a desemna autoritatea competentă să evalueze efectele unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii speciale de conservare cu respectarea criteriilor enunțate de jurisprudența Curții, ea se opune în schimb ca vreo autoritate să continue sau să completeze această evaluare, odată ce a fost realizată.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Cauza C-424/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2006/112/CE – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Articolul 9 alineatul (1) – Noțiunea de „persoană impozabilă” – Persoană care exercită profesia de avocat – Hotărâre judecătorească definitivă – Principiul autorității de lucru judecat – Domeniul de aplicare al acestui principiu în ipoteza în care hotărârea menționată este incompatibilă cu dreptul Uniunii]

(2020/C 297/23)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Recurent-reclamant: Cabinet de avocat UR

Intimați-pârâți: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o persoană care exercită profesia de avocat trebuie considerată o „persoană impozabilă”, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Dreptul Uniunii se opune ca, în cadrul unui litigiu privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), o instanță națională să aplice principiul autorității de lucru judecat atunci când acest litigiu nu privește o perioadă de impozitare identică cu cea care era în discuție în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească ce a dobândit respectiva autoritate și nici nu are același obiect ca acesta, iar aplicarea principiului menționat ar împiedica luarea în considerare, de către instanța amintită, a reglementării Uniunii în materie de TVA.

(¹) JO C 288, 26.8.2019.